

Arrest

nr. 174 627 van 14 september 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 13 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. CHATCHATRIAN, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 januari 1996.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 8 augustus 2015 en op 10 augustus 2015 dient zij een asielaanvraag in.

Op 23 februari 2016 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 10 maart 2016 neemt de adjunct-commissaris generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd wordt. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde afkomstig te zijn uit het dorp Geedweyne, de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de clan Ashraaf te behoren.

Op 8 oktober 2013 kwam uw broer, die lid is van Al Shabaab, naar u thuis. Hij wou dat u trouwde met een ander lid van Al Shabaab. U en uw vader weigerden. Daarop werd uw vader geslagen. U werd meegenomen naar een gevangenis, en daar 14 dagen opgesloten. U kon ontsnappen en keerde terug naar Geedweyne. Na twee dagen vluchtte u naar een nicht van uw vader op het platteland. Daar verbleef u 11 maanden. Daarna keerde u terug naar Geedweyne, omdat uw nicht eiste dat u voor haar werkte, en u daar niet mee akkoord was. U had gedurende 7 maanden een theehuisje in Geedweyne. In juni 2015 werd u opnieuw opgepakt door twee leden van Al Shabaab, die door uw broer gestuurd waren. Opnieuw kon u ontsnappen, en u besloot meteen het land te verlaten.

Op 30 juni 2015 verliet u Somalië. Op 8 augustus 2015 kwam u in België aan, waar u op 10 augustus 2015 asiel aanvraagde.

U legde geen documenten voor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het CGVS (zie gehoorverslag CGVS 23 februari 2016, p.2). U gaf op dat moment nadrukkelijk aan deze opmerkingen goed begrepen te hebben. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Uw gebrekkige kennis over uw onmiddellijke leefomgeving ondermijnt in sterke mate uw bewering uit het dorp Geedweyne afkomstig te zijn.

U weet wel dat de dominante clan in Geedweyne de Marehaan zijn, maar niet welke subclans van de Marehaan er in Baardheere aanwezig zijn (Gehoorverslag van het CGVS, 23 februari 2016, p.10). Sterker nog, u meent dat 'Boon' de enige subclan van de Marehaan in uw dorp is (CGVS, p. 10, 11). 'Boon' is echter een overkoepelende term waarmee in Somalië specifieke beroeps- en minderheidsgroepen, zoals bv. de Tumaal, Madhibaan of Yibr, worden aangeduid (zie informatie in het administratieve dossier). Deze groepen vallen buiten het Somalische clansysteem, en zijn in geen geval in te delen onder de Marehaan.

In Somalië is het clansysteem de meest belangrijke en bepalende maatschappelijke factor (zie informatie in het administratieve dossier). Aangezien u beweert heel uw leven in Geedweyne doorgebracht te hebben, mag van u redelijkerwijs verwacht worden dat u enige kennis hebt over de belangrijkste maatschappelijke actoren in uw streek. Het is niet aannemelijk dat u geen enkele weet zou hebben over welke subclans van de dominante clan vertegenwoordigd zijn in uw stad, rekening houdend met uw bewering dat u de stad nooit hebt verlaten en het voornoemde maatschappelijke belang van het clansysteem in Somalië, ook op een zeer lokaal niveau.

U hebt zelfs geen enkele doorleefde kennis over de personen in uw onmiddellijke leefomgeving. Wanneer u vertelt over uw burens, noemt u drie vrouwennamen (CGVS, p. 6). Verder weet u over die vrouwen niks te vertellen, u hebt geen idee tot welke clan ze behoren of welke leeftijd ze hebben (CGVS, p.7). Rekening houdend met uw profiel als ongeschoolde vrouw, is het niet aannemelijk dat u niet de minste kennis hebt over de mensen die in uw directe leefomgeving vertoeften. Zeker gezien u zelf benadrukt dat Geedweyne 'echt een klein dorp' is.

U kan bovendien geen enkele concrete beschrijving geven van de plaats waarvan u beweert dat u er heel uw leven hebt gewoond. Keer op keer wordt er u gevraagd om meer te vertellen over uw dorp, en tien keer herhaalt u letterlijk: "Het is een klein dorp" (CGVS, p.4, 6, 7, 8). Er worden u open vragen gesteld om u over uw leefwereld te laten vertellen, maar u kan niets meer toevoegen dan "Geedweyne is een klein dorpje, er is maar één wijk. De wijk heet Hafaad Geedweyne. Het is in de provincie Gedo". U herhaalt dit antwoord twee keer quasi identiek (CGVS, p.6). Er wordt u gevraagd om zich in te beelden dat u terug in het dorp staat, en dan te beschrijven wat u voor zich ziet. Daarop antwoordt u: "Je hebt heel veel bomen daar. Het is wel bekend omwille van die bomen. En het is een klein dorpje. Er is wel een weg daar, het passeert daar en gaat naar Luuq en Doolow" (CGVS, p.6). Wanneer de vraag 'beeldt u in dat u terug in Geedweyne staat en beschrijf wat u ziet' herhaald wordt, somt u gewoon op dat er "bomen zijn, je hebt een weg, het is vijf kilometer van de rivier, het is een klein dorpje, je hebt er één moskee, een school, een ziekenhuis en een kleine gevangenis" (CGVS, p.6). Het schaaft in ernstige mate de doorleefdheid van uw relaas dat u met een simpele opsomming antwoordt op een vraag die peilt naar de concrete, zintuiglijke ervaring in het dorp waar u naar eigen zeggen uw hele leven doorbracht.

Wanneer er wordt benadrukt dat het belangrijk is dat u gedetailleerd vertelt, en u opnieuw de kans wordt gegeven om uw dorp meer te beschrijven kan u tot viermaal toe niets nieuws vertellen (CGVS, p.8). Bij de vijfde keer herinnert u zich dat er ook 'sommige huizen zijn die uit steen gemaakt zijn', maar u kan daar niets meer concreet over vertellen.

U kan wel de dorpen opnoemen die zich langs de rivier bevinden, en alle dorpen die op de weg liggen naar Luuq (CGVS, p.5, 18). Maar rekening houdend met uw verklaringen dat u nooit uw dorp verliet, zelfs niet om naar de rivier te gaan, en rekening houdend met uw gebrek aan kennis over uw onmiddellijke leefomgeving, komt de kennis over deze dorpen ingestudeerd over (CGVS, p.4).

Op basis van de hierboven genoemde elementen is het niet aannemelijk dat u uit het dorp Geedweyne in het district Doolow afkomstig bent.

Tegenstrijdigheden, en het feit dat u geen zicht biedt op uw werkelijke leefsituatie, maken dat uw profiel en uw herkomst uit Somalië niet aannemelijk zijn.

Het feit dat u de Boon onder de Marehaan plaatst, trekt niet alleen uw herkomst uit Geedweyne in twijfel. Dit plaatst ook vraagtekens bij uw afkomst uit Somalië zelf, waar de term Boon in het algemeen wordt gebruikt voor het aanduiden van beroepsgroepen (zie informatie in het administratieve dossier). Uw bewering uit Somalië afkomstig te zijn wordt bovendien ernstig geschaad door het feit dat u tijdens uw eerste gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 12 november 2015 niet wist wat de munteenheid van Somalië is:

- Weet u hoeveel 1 dollar is in uw eigen munteenheid?

- 23

- 23 wat?

- Somali

- Wat is de munteenheid van Somalië? - Somali

- In België betaal je wanneer je naar de winkel gaat met euro. Met wat betaal je in Somalië in de winkel?

- Met Somalisch geld

- Wat is Somalisch geld?

- Ik weet het niet. (zie Gehoorverslag DVZ, 12 november 2015, p.10)

Dit is in bijzondere mate opmerkelijk gezien u beweert dat u gedurende een periode een theehuisje heeft gehad, waar met de lokale munteenheid werd betaald (DVZ, p.5; CGVS, p.12-13). Tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal weet u opeens wél dat de munteenheid in Somalië de shilling is. In tegenstelling tot het gehoor bij DVZ spreekt u nu ook over duizendtallen in plaats van tientallen. U beweert bovendien, na confrontatie, dat u het bij uw aankomst in België ook al wist, wat niet strookt met de informatie in het administratieve dossier (DVZ, p.10; CGVS, p.12-13).

Bovendien zijn uw verklaringen op het Commissariaat-generaal over het theehuisje dat u uitbaatte strijdig met uw verklaringen bij DVZ. Bij DVZ verklaarde u dat u het theehuisje uitbaatte vanaf 2011 tot juni 2015, met een onderbreking van ongeveer een jaar (DVZ, p.5; Vragenlijst CGVS, 12 november 2015, p.2). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal verklaart u echter dat u het theehuisje slechts 7 maanden hebt uitgebaat (CGVS, p.12). Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd, kan u hier geen bevredigende verklaring voor bieden. U verklaart: "Dat heb ik niet gezegd," en "Ik weet niet hoe het komt. Dat heb ik niet gezegd, ik weet niet of het van jullie kant komt. Ik weet precies wat ik verteld heb" (CGVS, p.12). Deze verklaring strookt geenszins met de informatie in het administratieve dossier. Gezien de grove tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen is het niet aannemelijk dat u een theehuisje hebt uitgebaat in Geedweyne.

Tot slot kan het Commissariaat-generaal niet aanvaarden dat u tot de minderheidsclan Ashraaf behoort, aangezien u niet over de minste kennis in verband met uw eigen clan beschikt. U weet enkel dat de Ashraaf afstammen van 'Hassan' en 'Hussein' (CGVS, p.9). De Ashraaf claimen af te stammen van Fatima ('Fadumo bin Rasuul'), de dochter van de profeet Mohamed (zie informatie in het administratieve dossier). Hassan en Hussein waren de zonen van Fatima. Er wordt u expliciet gevraagd of er nog iemand boven Hassan en Hussein staat, waarop u ontkennend antwoordt (CGVS, p. 9). Het is heel opmerkelijk dat u wel de clanlijn van de Ashraaf kan opsommen, maar geen enkele weet hebt van het meest elementaire feit in verband met de herkomst van de clan.

U hebt tijdens uw verklaringen geen enkel zicht gegeven op uw werkelijke leefsituatie, afkomst en profiel. Bovendien trekt uw gebrek aan basiskennis over essentiële elementen, zoals de munteenheid van Somalië of de 'Boon' als verzamelnaam voor minderheidsgroepen, uw Somalische nationaliteit op ernstige wijze in twijfel.

Wanneer u geconfronteerd wordt met de twijfels over uw herkomst, verklaart u enkel dat u niet gelogen hebt (CGVS, p.15-16).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Doolow gelegen in de provincie Gedo en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet

aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS op 23 februari 2016 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

2. Over de rechtspleging

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift toegevoegd.

Bij aangetekend schrijven van 4 juli 2016 laat de verzoekende partij, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota met een volgend nieuw element geworden: kopie van haar geboorteakte.

Ter terechtzitting toont de verzoekende partij haar geboorteakte, waarvan ze verklaart dat dit het origineel is. De verwerende partij betwist dit en stelt dat de geboorteakte inderdaad met balpen is ingevuld, doch dat de zegel bovenaan de geboorteakte een kopie lijkt. Voorts stelt de verwerende partij dat het stuk dateert uit 2003, en dat de verzoekende partij het bijgevolg had op het moment van haar asielaanvraag. De verzoekende partij repliceert hierop dat ze niet gevlucht is met haar documenten. Daarenboven toont de enveloppe aan dat het stuk (geboorteakte) vanuit Mogadishu opgestuurd werd. Dit zou aantonen dat ze Somalisch is. De verzoekende partij houdt voorts vol dat het om een origineel document gaat. Hierop repliceert de verwerende partij dat de enveloppe hoogstens aantoon dat ze kennissen in Somalië heeft. Voorts geeft de verzoekende partij ter terechtzitting aan dat ze twee weken

geleden van een dochter bevallen is en dat ze vreest dat haar dochter besneden wordt bij terugkeer naar Somalië.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

3.1.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

Blijkens de bestreden beslissing wordt de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde recente Somalische herkomst en nationaliteit van de verzoekende partij. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) zij een gebrekkige kennis heeft over haar onmiddellijke leefomgeving in haar dorp Geedweyne, waar zij heel haar leven gewoond heeft tot aan haar vlucht in 2015: zij kent de subclan van de Marehaan (de dominante clan in haar dorp) niet, de verzoekende partij stelt dat de Boon een subclan is van de Marehaan, terwijl de term “Boon” een overkoepelende term is, zij heeft zelfs niet de minste kennis over de mensen die in haar directe leefomgeving vertoefden en zij kan geen concrete beschrijving geven van de plaats waar zij gewoond heeft (ii) zij de munteenheid van Somalië niet kende tijdens haar gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, nochtans heeft de verzoekende partij volgens haar verklaringen een theehuisje uitgebaat (iii) zij heeft onvoldoende kennis van haar eigen clan en (iv) zij heeft tegenstrijdige verklaringen omtrent de uitbating van haar theehuisje afgelegd.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om erkenning, respectievelijk toekenning, vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van de verzoekende partij voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de

vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. Vooreerst wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Voorts en naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

In casu dient na de lezing van het administratief dossier te worden vastgesteld dat de verzoekende partij middels haar verklaringen niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Somalië en dat zij derhalve door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op haar nationaliteit, haar reële verblijfsituatie of regio van herkomst en dus op haar eventuele nood aan bescherming.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende poging onderneemt om het geheel van de motieven dienaangaande, zoals opgenomen in de bestreden beslissing, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

Waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat zij een jonge vrouw is, die altijd onderdrukt geleefd heeft, geen scholing genoten heeft en dat haar ontplooiing ver onder het gemiddelde ligt, wijst de Raad erop dat een dergelijke uitleg haar gebrekkige kennis over de mensen die in haar directe omgeving vertoefden en haar vage beschrijving omtrent haar dorp, waar zij volgens haar verklaringen heel haar leven gewoond heeft, niet verschoont. Aangezien de verzoekende partij verklaart op 1 januari 1996 geboren te zijn in Geedweyne, in het district Doolow, provincie Gedo en heel haar leven daar te hebben gewoond tot haar vlucht in 2015, kan van de verzoekende partij de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij er opgegroeid is en 20 jaar in Geedweyne heeft gewoond en gedurende een bepaalde periode een theehuisje uitgebaat heeft.

Waar de verzoekende partij in dit verband betoogt dat zij haar leefomgeving en haar clan wél kende en dat zij haar asielmotieven uitgebreid uiteenzette, waarna zij uitgebreid citeert uit het gehoorverslag, dat zij naar haar beste mogelijkheden heeft getracht om zoveel mogelijk informatie omtrent haar leefomgeving te geven, dat zij een ongeletterde en onderdrukte vrouw is, waardoor het niet vreemd is dat zij niet veel van de politieke situatie in haar dorp kent en dat de informatie die zij tijdens haar gehoor heeft gegeven ontegensprekelijk aantoonde dat zij wel degelijk van Somalië afkomstig is, slaagt zij er niet in afbreuk te doen aan de pertinente vaststellingen en overwegingen waar de adjunct-commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht opmerkt als volgt: *“U weet wel dat de dominante clan in Geedweyne de Marehaan zijn, maar niet welke subclans van de Marehaan er in Baardheere aanwezig zijn (Gehoorverslag van het CGVS, 23 februari 2016, p.10). Sterker nog, u meent dat ‘Boon’ de enige subclan van de Marehaan in uw dorp is (CGVS, p. 10, 11). ‘Boon’ is echter een overkoepelende term waarmee in Somalië specifieke beroeps- en minderheidsgroepen, zoals bv. de Tumaal, Madhibaan of Yibr, worden aangeduid (zie informatie in het administratieve dossier). Deze groepen vallen buiten het Somalische clansysteem, en zijn in geen geval in te delen onder de Marehaan.*

In Somalië is het clansysteem de meest belangrijke en bepalende maatschappelijke factor (zie informatie in het administratieve dossier). Aangezien u beweert heel uw leven in Geedweyne doorgebracht te hebben, mag van u redelijkerwijs verwacht worden dat u enige kennis hebt over de belangrijkste maatschappelijke actoren in uw streek. Het is niet aannemelijk dat u geen enkele weet zou hebben over welke subclans van de dominante clan vertegenwoordigd zijn in uw stad, rekening houdend met uw bewering dat u de stad nooit hebt verlaten en het voornoemde maatschappelijke belang van het clansysteem in Somalië, ook op een zeer lokaal niveau.

U hebt zelfs geen enkele doorleefde kennis over de personen in uw onmiddellijke leefomgeving. Wanneer u vertelt over uw burens, noemt u drie vrouwennamen (CGVS, p. 6). Verder weet u over die vrouwen niks te vertellen, u hebt geen idee tot welke clan ze behoren of welke leeftijd ze hebben (CGVS, p.7). Rekening houdend met uw profiel als ongeschoolde vrouw, is het niet aannemelijk dat u

niet de minste kennis hebt over de mensen die in uw directe leefomgeving vertoefden. Zeker gezien u zelf benadrukt dat Geedweyne 'echt een klein dorp' is.

U kan bovendien geen enkele concrete beschrijving geven van de plaats waarvan u beweert dat u er heel uw leven hebt gewoond. Keer op keer wordt er u gevraagd om meer te vertellen over uw dorp, en tien keer herhaalt u letterlijk: "Het is een klein dorp" (CGVS, p.4, 6, 7, 8). Er worden u open vragen gesteld om u over uw leefwereld te laten vertellen, maar u kan niets meer toevoegen dan "Geedweyne is een klein dorpje, er is maar één wijk. De wijk heet Hafaad Geedweyne. Het is in de provincie Gedo". U herhaalt dit antwoord twee keer quasi identiek (CGVS, p.6). Er wordt u gevraagd om zich in te beelden dat u terug in het dorp staat, en dan te beschrijven wat u voor zich ziet. Daarop antwoordt u: "Je hebt heel veel bomen daar. Het is wel bekend omwille van die bomen. En het is een klein dorpje. Er is wel een weg daar, het passeert daar en gaat naar Luuq en Doolow" (CGVS, p.6). Wanneer de vraag 'beeldt u in dat u terug in Geedweyne staat en beschrijf wat u ziet' herhaald wordt, somt u gewoon op dat er "bomen zijn, je hebt een weg, het is vijf kilometer van de rivier, het is een klein dorpje, je hebt er één moskee, een school, een ziekenhuis en een kleine gevangenis" (CGVS, p.6). Het schaadt in ernstige mate de doorleefdheid van uw relaas dat u met een simpele opsomming antwoordt op een vraag die peilt naar de concrete, zintuiglijke ervaring in het dorp waar u naar eigen zeggen uw hele leven doorbracht.

Wanneer er wordt benadrukt dat het belangrijk is dat u gedetailleerd vertelt, en u opnieuw de kans wordt gegeven om uw dorp meer te beschrijven kan u tot viermaal toe niets nieuws vertellen (CGVS, p.8). Bij de vijfde keer herinnert u zich dat er ook 'sommige huizen zijn die uit steen gemaakt zijn', maar u kan daar niets meer concreet over vertellen.

U kan wel de dorpen opnoemen die zich langs de rivier bevinden, en alle dorpen die op de weg liggen naar Luuq (CGVS, p.5, 18). Maar rekening houdend met uw verklaringen dat u nooit uw dorp verliet, zelfs niet om naar de rivier te gaan, en rekening houdend met uw gebrek aan kennis over uw onmiddellijke leefomgeving, komt de kennis over deze dorpen ingestudeerd over (CGVS, p.4).

Op basis van de hierboven genoemde elementen is het niet aannemelijk dat u uit het dorp Geedweyne in het district Doolow afkomstig bent."

Voorts is het ook opmerkelijk dat iemand die verklaarde een theehuisje gedurende een zekere periode uitgebaat te hebben, geen kennis heeft van het Somalisch geld bij een eerste gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Het gegeven dat ze tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal wel weet heeft van de Somalische munteenheid en haar indeling, komt gestudeerd over.

Het geheel van voorgaande vaststellingen betreft gegevens en gebeurtenissen uit de persoonlijke leefwereld en directe leefomgeving van de verzoekende partij zodat in alle redelijkheid mag worden verwacht dat zij, ook als ongeschoolde vrouw die een theehuisje uitbaatte, hiervan kennis zou hebben, *quon non*. De Raad beklemtoont dat niet verwacht wordt dat de verzoekende partij over alle geografische, maatschappelijke en sociologische aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt. Er kan wel redelijkerwijze verwacht worden dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet toelicht. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die de verzoekende partij kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Uit de gehoorverslagen blijkt dat haar kennis over haar directe leefomgeving ernstig ontoereikend is.

Voorgaande motieven, die steun vinden in het administratief dossier en die bijdragen tot het besluit dat de verzoekende partij haar Somalische nationaliteit en haar herkomst uit het dorp Geedweyne, in het district Doolow, provincie Gedo niet aannemelijk maakt, blijven onverminderd staande en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Waar de verzoekende partij nog laakt dat het Commissariaat-generaal absoluut niet motiveert omtrent haar asielaanvraag, dient te worden herhaald dat de verzoekende partij, gelet op het geheel van wat voorafgaat, niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp in het district Doolow, provincie Gedo, Somalië. Dienvolgens kan evenmin geloof worden gehecht aan de door haar voorgehouden vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben voorgedaan en kan in hoofde van de verzoekende partij geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin worden aangenomen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij voor het overige in voorliggend verzoekschrift in wezen niet verder komt dan het louter volharden in haar verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, het minimaliseren van de vaststellingen van de bestreden beslissing en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slaagt de geloofwaardigheid van haar verklaringen te herstellen, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Gelet op de vaststellingen, zoals opgenomen in de bestreden beslissing en in acht genomen wat voorafgaat, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Somalië waardoor zij evenmin aantoonde dit land te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst er in dit verband nog op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart, werkelijk afkomstig is uit het land dat hij/zij beweert te zijn ontvlucht. Indien de asielzoeker verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij/zij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de plaats/regio/land die hij/zij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt hij/zij door zijn/haar eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk. De Raad benadrukt in dit verband dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij/zij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn/haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn/haar asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van de verzoekende partij dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing, en zoals blijkt uit wat voorafgaat, vertelde de verzoekende partij niet de waarheid over haar werkelijke nationaliteit(en) en verblijfplaats(en) voor haar vertrek naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op haar rust. De verzoekende partij draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens de gehoren. Door haar gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar de verzoekende partij voor haar aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen zij haar werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar de verzoekende partij de bron van haar vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht aangaande de werkelijke herkomst, dat de kern van het asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt de verzoekende partij hoe dan ook niet aannemelijk dat zij daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft.

De door de verzoekende partij bijgebrachte geboorteakte is niet van dien aard om de appreciatie van haar asielaanvraag in positieve zin om te buigen. Aan de voorgelegde documenten kan slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* allerm minst het geval is gebleken. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

Waar de verzoekende partij ter terechtzitting aangeeft dat ze vreest dat haar dochter besneden zal worden bij terugkeer naar Somalië, wijst de Raad erop dat er geen geloof gehecht wordt aan de vermeende Somalische nationaliteit van de verzoekende partij. Bijgevolg wordt er ook geen geloof gehecht aan de vrees voor besnijdenis van haar dochter bij terugkeer naar Somalië.

3.1.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

In zoverre de verzoekende partij, zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen, beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. De verzoekende partij toont niet aan dat zij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar zijn asielrelaas evenmin volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Gelet op het feit dat de verzoekende partij de door haar beweerde herkomst uit Somalië niet aantoonde, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

Gelet op het voormelde toont de verzoekende partij niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.1.3. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

3.2. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somali machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst/verblijf van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

3.3. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien september tweeduizend zestien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

dhr. K. VERKIMPEN,

De griffier,

K. VERKIMPEN

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

M. RYCKASEYS